ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n
of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 | Canada & Europe:
half year...... 1.00 | per year...... $3.00
single copy.. .03 | half year...... 1.50

СВОБОДА

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік........ $2.00 | Канада і Европа:
на пів року 1.00 | на рік........ $3.00
поод. число .02 | на пів року 1.50

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

РІК XXIII. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота 6-го лютого 1915. Ч. 15. VOL. XXIII. Jersey City, N. J., Saturday, February 6, 1915. N. 15.

ПЕРШИЙ РОСІЙСЬКИЙ ПОЛІТИК ЗАПОВІДАЄ НЕЩАСЛИВИЙ КОНЕЦЬ ВІЙНИ ДЛЯ РОСІЇ.

Поляки зачинають навертати ся до Австрії.

Велика німецька армія іде на освободжене Перемишля.

Німеччина оголосила всі британські води яко воєнний простір і висилає осторогу до Вашінґтону.

В Росії:

РОСІЯ ЗНЕВІРЕНА В ПОБІДУ.

ЛОНДОН, 3. лютого. — Кореспонденти тутешних часописий доносять з Петроґраду, столиці Росії:

Сими днями відбуло ся в Петроґраді засідане централї торговельних і промислових товариств, на якім був присутний бувший президент російського кабінету міністрів граф Сергій Вітте, широко знаний у сьвіті яко перший російський політик, дипльомат і економіст. Він виголосив промову, в якій обговорив теперішнє положене Росії і по війні. Велике зацікавлене викликали його слова, що дотикали економічного становища Росії по війні.

Граф Вітте сказав, що Росія не може собі робити найменьших надій, аби ті величезні кошти, які вона понесла на війну, могла вона покрити зі своїх власних податків. Вона буде мусїти дальше шукати чужих жерел.

Доси черпала Росія золото з французьких банків, але по війні **Франція буде така знищена, що мусить передівсім про себе дбати, а Росії вже більше або не зможе або не схоче дати.**

Лишать ся дві найменьше ослаблені, а найбогатші держави, то є Німеччина й Англія. На Німеччину Росія не може числити, **тож лишаєть ся їй одинока Англія. Росія може любити Англію або ні, а мусить її просити о позички.**

Доси була Росія — казав дальше граф Сергій Вітте — зависима від Франції, а властиво від французьких банкирів, **а по війні буде зависима і від французьких і від англійських.**

Ми вже звертали раз увагу, що граф Сергій Вітте є дійсно першим політиком і дипльоматом в Росії, а також перворядним знавцем міжнародних економічних відносин. З уваги на те його слова мають велике значінє, але треба ще до його висказів додати кілька слів, які він може і сказав на засіданю в Петроґраді, а які в телеграмі промовчано, а може і не сказав, сподіваючи ся, що сьвіт самий їх догадасть ся.

Отже передівсім, коли граф Вітте говорив, що Росія буде мусїла затягати позички на покрите воєнних коштів, то ясна річ, що він вже тепер заповідає, що або Росія цілком програє війну, або, що в найліпшім разі побіда противників Росії буде не рішаюча так, що по війні лишить ся передвоєнний стан і кошти кожда держава покриє сама.

В кождім разі граф Вітте не вірить вже в побіду Росії.

Дальше сказав граф Вітте, хоч иншими словами, що Росія по війні буде невільницею аж двох инших держав, а то Франції й Англії, а властиво їх банкирів. Доки Росія не бавила ся у велику політику завойовуваня нових европейських земель, доти давала собі раду з якими такими позичками, але коли захотіло ся їй висшої політики, то Франція потрактувала її цілими міхами золота і порадила їй заміняти його за гармати. І Росія станула зоружена, готова до воєнного бою, як медвідь до танцю на розпеченій бляхі. Бачила в тім небезпеку передівсім Англія, бо боїть ся, аби занадто сильна Росія не посягнула колись по її посїлости і права в Азії та на Середземнім мори. Тож хотіла покорити Росію теперішною війною, аби вона ослаблена прийшла до неї на службу. І так станеть ся. Росія свою великодержавну політику тяжко переплатить, а сама буде щораз біднійша і нуждеиніиша та ще й у вічнім страху перед сусїдами з заходу.

ЩЕ СЛОВА ГРАФА ВІТТЕ.

БЕРЛІН (бездротна телеграма до Сейвіл, Л. Ай.), 5. лютого. — Велике вражінє викликала в Петроґраді нова книжка, яка появила ся під заголовком „Російска військова сила". В тій книжці є подана розмова, яку автор книжки мав з бувшим президентом російського кабінету міністрів ґрафом Серґієм Вітте. Ґраф Вітте сказав авторови книжки, що **мілїтаризм Росії доведе її до упадку. Давно він радив, аби Росія заключила союз з Німеччиною і Францією, але його не послухано.**

На питанє, як скінчить ся війна, відповів ґраф Вітте авторови згаданої книжки, **що теперішна европейська війна не принесе рішаючої побіди жадній стороні.**

—o—

В Австро-Угорщині:

ПОЛЯКИ ЗАЧИНАЮТЬ ПОВОЛИ ВІДВОРОТ. — ЗАЯВЛЯЮТЬ СВОЮ ВІРНІСТЬ АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 3. лютого. — У цісаря Франца Йосифа явила ся депутація польської шляхти з Галичини зложити йому вірнопідданчу заяву та запевнити його, що польська шляхта відносить ся і тепер до монарха, до цілої династії Габсбурґів і до австро-угорської монархії таксамо льояльно як перед війною.

В депутації взяли участь: Станислав Незабітовський, маршалок Галичини; Артур Заремба Целецький; ґраф Аґенор Ґолуховський, бувший міністер заграничних справ; Іван Конопка; Стефан Мойса; князь епископ Адам Сапіга (з Кракова); Станислав Старовейський, ґраф Станислав Семенський і ґраф Станислав Тарновський.

Іменем депутації промовив маршалок Станислав Незабітовський, котрий запевнював монарха про вірність польської шляхти Галичини престолови Габсбурґів.

Цісар, вислухавши того запевненя, сказав:

„Я вдоволений, що бачу заступників галицької шляхти. Сей мій край, дуже близький мому серцю, найбільше потерпів з усїх країв моєї держави. Я се знаю і се мене дуже болить. Але по війні настане довгий мир, підчас котрого рани мого краю Галичини будуть заговні і край мій відновить ся та прийде до добробуту".

ВІДЕНЬ (через Лондон), 3. лютого. — Пробуваючий тут президент міста Львова Йосиф Найман вислав до цісаря Франца Йосифа вірнопідданчу заяву в імени своїм і пребуваючих у Відни радних міста Львова, зазначуючи, що він певний, що ціле населене столиці Галичини остало ся і тепер вірне престолови Габсбурґів.

Сї вісти про польські заяви вірности Австрії — вельми знаменні. Поляки, а особливо польська шляхта і вшехполяки держать ся такої політики, куди вітер віє. Як їх Франція запевняла, що Росія відбудує Польщу, то ішли бити поклони до Петроґраду, а як тепер Франція, сама зломана, не може їм вже давати жадних обіцянок, а сама Росія також у великих клопотах за свою цілість, — звертають ся в другу сторону.

Давну вірність Австрії пригадала собі польська шляхта тепер видай на підставі чуток, що Росія хотїла би заключити мир на тій основі, що вступить ся з Галичини, як Австрія і Німеччина вступлять ся з російської Польщі, значить, як по війні лишить ся передвоєнний стан.

Замітне також, що австрійський цісар у своїй відповіди до депутації польської шляхти не говорив, як то бувало давнійше, про всякі польські справи. Про Поляків не згадав ні словом і навіть польську депутацію назвав галицькою.

В сей спосіб цісар немов хотів показати польській шляхті, що вона не варта того, що він їй був віддав цілу Галичину на безграничне пановане і польщене її східної української части, бо підчас війни вона зрадила разом з вшехполяками Австрію, котра була для них довгі часи надмірним добродієм з кривдою для українського народа.

—o—

В Галичині:

НІМЕЦЬКА АРМІЯ ІДЕ НА ВІДСІЧ ПЕРЕМИШЛЯ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія (через Париж), 4. січня. — Сюди прийшла телеграма з Кракова, в Галичині, що німецька військова управа висилає **значну поміч на відсїч Перемишля.** В тій телеґрамі сказано дальше, що комендант Кракова одержав від австро-угорської головної кватири порученє **поробити потрібні приготованя на поміщенє 200,000-ної німецької армії, яку ґенерал Ґінденбурґ відкомандирував з російської Польщі на відсїч Перемишля.**

АВСТРІЙСЬКА АРТИЛЄРІЯ В КАРПАТАХ ЗНИЩИЛА ЦІЛИЙ ПОЛК РОСІЙСЬКИХ КОЗАКІВ.

ВІДЕНЬ (через Амстердам і Лондон), 4. лютого. — Битви в Карпатах серед глибоких снігів тривають дальше безупинно. **Австрійська артилєрія завдає Москалям, котрі пробують дістатись до карпатських переходів, страшні страти.**

Вчера огонь австрійських батерій знищила цілковито один полк російських козаків.

НЕПРИВІТНІ КАРПАТИ ДЛЯ МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 5. лютого. — Нинїшна урядова оповістка про положенє на галицькім поли війни звучить:

В західній Галичині над рікою Дунайцем не було жадних важнійших подій.

В Карпатах битви тривають дальше з незломною завзятостю.

В кількох місцях відбили наші війска неприятельські напади і полонили кількасот жовнірів.

НІМЦІ В КАРПАТАХ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 5. лютого. — В Карпатах воюють німецькі й австро-угорські війска рамя об рамя і ми осягнули в тих прикрих околицях, серед великих снігів значні успіхи.

ГОЛОД І НУЖДА В ГАЛИЧИНІ.

БЕРЛІН, столици Німеччини, 3. лютого. — Тутешні часописи подають вістку зі Софії, столиці Болгарії: **Сюди прибуло кількох втікачів зі східної Галичини і з Буковини. Дістали ся вони сюди через Румунію, де їх свобідно пропущено. Оповідають вони страшні річи про східну Галичину і Буковину. Цілими милями — кажуть вони — не видно хати, тільки самі згарища. В краю небувала нужда і голод. Ніхто би не сказав, що там нарід колись жив по людськи. Про церкву і школу люди вже забули, а живуть по норах і гинуть з голоду цілими масами. Нема бесіди, аби вони могли дедістати зарібки, поживу або, аби їм хто побудував хати. Російське військо відносить ся до того бідного населеня без милосердя і рабує остатне. Люди наче змінили ся; почорнїли, непритомні і виходять зі своїх нор дуже мало на сьвіт, а поведене їх виглядає наче божевільних. Сусїд сусїда не пізнає; своян свояка не може розпізнати; ті бідні люди взагалї не знають, що з ними дїєть ся і де вони обертають ся.**

Сї незвичайно прикрі вісти з нашого рідного краю болять нас до живого, бож там живуть наші найблизші брати і сестри. Безперечно, що тим вістям не маємо причини не вірити, бо ми-ж знаємо, чого можна під диким Москалем діждати ся. Але притім мусимо зазначити, що се не може відносити ся до цілої східної Галичини, а хиба до тих сторін, де були битви, підчас котрих знищено так страшно наші села. Се одинока тепер наша потіха, а друга та, що може в короткім часі непрошені ґазди вступлять ся з Галичини, а тоді якось нещасні люди віджиють.

—o—

В російській Польщі:

УСПІХИ НІМЦІВ В ПОХОДІ НА ВАРШАВУ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 4. лютого. — Головна військова управа оповістила нині таке донесеня німецької головної воєнної кватири:

В північній части російської Польщі були битви меньшого значіня між малими відділами німецької й австрійської кавалєрії.

В середній части російської Польщі вдарили Москалі в ночи на наші становища коло Сохачева, але наша артилєрія прогнала їх, завдавши їм болючі страти.

В околици коло Волімова Німці ідуть дальше наперед, не зважаючи на проби Москалів ставити їм опір. Москалів Німці відбивають і богато забирають до неволї.

Московська ґазета „Новое Время", яка виходить в Петроґраді, сама стверджує, **що Німці у своїм поході на Варшаву проломили вже в ріжних місцях російські воєнні лінії.**

Московська ґазета „Голос Москви" (виходить в Москві, давній столици Росії) пише, що **Німці зломили вже напираючу силу Москалів в російській Польщі коло Млави. Наслідком того** — пише згадана часопись — **Москалї мусїли здержати всї свої воєнні операції на цілім фронті.**

НІМЦІ ПОЛОНИЛИ 4.000 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 3. лютого. — **В останних битвах в середній части російської Польщі взяли ми до неволї 4.000 Москалів.**

ЦАР ЗНОВА ІДЕ НА ФРОНТ.

ПЕТРОҐРАД (через Лондон), 5. лютого. — Цар Микола виїхав нині з Царського Села, вибираючи ся на фронт.

Як російський цар їде на фронт, побачать наші читачі на другий тиждень в ілюстраціях у „Свободі".

—o—

На мори:

НІМЕЧЧИНА ОГОЛОШУЄ АНГЛІЙСЬКІ ВОДИ ЯКО ВОЄННИЙ ПРОСТІР ТА ОСТЕРІГАЄ НЕВОЮЮЧІ ДЕРЖАВИ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 4. лютого. — Управа німецької воєнної фльоти видала нині таке урядове оповіщене:

1) **Води довкола Великої Британії й Ірляндії, а також і цілий англійський канал (канал Ля-Манш) оголошують ся від дня 18-го лютого 1915-ого року яко воєнний простір. Від того дня буде знищений кождий неприятельський торговельний корабель, навіть, коли не буде змоги виратувати залогу і подорожних з корабля.**

2) **Невтральні кораблї** (значить — кораблї невоюючих держав) **на тім воєннім просторі також виставлені на небезпеку, бо з причини надуживаня прапорів, як се дня 31-ого січня запорядило англійське правительство та з уваги на небезпеку морської війни, не дасть ся все запобігти, аби не наразити на напади невтральних кораблів.**

—o—

В Канаді:

АРЕШТОВАНЄ УКРАЇНСЬКОГО РЕДАКТОРА В КАНАДІ.

ВІННІПЕҐ, 3. лютого. — **Часопись „Вінніпеґ Телеґрам" доносить, що редактора „Канадійського Русина" д-ра Александра Сушка арештовано за се, що він, яко австрійський горожанин не зареджістрував ся (не зголосив ся в поліції). Кромі сього знайдено в нього автоматичний револьвер і за се засуджено його на $20 кари. Після воєнних розпоряджень ніхто з ворогів союзників (Англії і Франції і ин.) не сьміє мати ніякого оружя. Д-ра Сушка відвезено під військовою ескортою на поліційну стацію, а відси забрано його до місця, де придержують всїх тих, що провинили ся проти нового військового закона.**

ІМІҐРАЦІЙНИЙ БІЛ УПАВ.

ВАШІНҐТОН, 4. лютого. — По заложеню „вета" (спротиву) президентом Вілсоном вернув біл Бурнета в справі обмеженя іміґрації назад до палати послів (репрезентантів). При голосованю не дістав біл вимаганої більшости двох третих голосів, бо за білом голосувало 261 послів проти 136, а двох не голосувало. Наслідком того біл цілком упав. До більшости треба було 266 голосів. Замітне було се, що провідник демократів Ундервуд голосував проти, а провідник републиканців Мор голосував за білом. Се голосоване порішило остаточно долю протиеміґраційного білю в теперішнім конґресі.

„SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturady, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Telephone: 498 Jersey City.

Published by
The Ukrainian National Association
of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J.. under the Act of March 3. 1879.

За всі оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. Рукописий не звертає ся.

СТРАЧЕНЄ КАЦАПА САНДОВИЧА В ГАЛИЧИНІ.

Львівська кацапська ґазета „Прикарпатская Русь", яка зачала наново виходити під теперішним хвилевим російським правлінєм у Львові, описує в розпучливий спосіб, як розстріляно в Горлицях, на Лемківщині, Максима Сандовича, котрого австрійські власти признали російським шпигуном.

Як звісно, Максим Сандович удавав православного попа і був у процесі Бендасюка обжалуваним за державну зраду. В процесі його увільнено разом з Бендасюком, бо судили вшехпольські присяжні судії, котрі Австрії не вважають за свою, а тягнуть до Росії таксамо як кацапи.

Але підчас війни австрійські власти судять за такі річи як державна зрада — **воєнним судом.** Згадана кацапська ґазета „Прикарпатская Русь" навіть виразно пише, **що в ночи з 23-го на 24-го серпня 1914-го року прийшов приказ від команди корпуса в Кракові стратити Сандовича і зараз на другий день, т. є. 24-ого його розстріляно коло судового будинку.**

Ясна річ, що займали ся тою справою австрійські військові власти в порозуміню з місцевими цивільними властями. Військові власти в Кракові є переважно німецькі, а трохи заступлених є там і Поляків та Чехів; зноваж власти в Горлицях є чисто польські.

* * *

Хто відповідає за страченє Сандовича і соток инших кацапів?

Безперечно, що ті власти.

І коли їх хто по війні спитаєть ся, то вони відповідять, що **покарано тих і тих на основі вироків воєнного суду за державну зраду.**

Глупий чоловік був би той, хто би казав, що винні тут Німці, Поляки або Чехи.

Що вони тут винні? **Вони тільки виконували законні приписи, які є для всіх однакові і не знають для нікого милосердя.**

* * *

А хто-ж винен?

Адже се вже не є нікому тайною, що винна злочинна аґітація російського уряду, котра при помочи приманчивого гроша звела людий слабодухів на бездорожа. Вона зробила з тих людий жертви своєї брудної роботи і вони за ту брудну роботу віддали своє житє та осиротили діти і лишили безпомічні вдови.

Отже кождий розумний чоловік, чи він кацап (бо і серед кацапів може би від біди якого найшов!), чи він Москаль, чи Словак, чи навіть Індіянин або Ніґер — повинен так справу представити **і тоді кождий инший розумний чоловік признав би йому слушність.**

* * *

І коли би наприклад господин Луцик був так зробив і в правдивий спосіб представив ту справу у своїй так званій „Правді", то певно був би і серед своїх діждав ся признаня, **бо правда часом долупаєть ся і до найтемнійшого та найглупійшого.**

Впрочім, що остаточно так дуже вяже господина Луцика супроти злодійського російського уряду? Чи він дістає відтам рублі? Або, чи читачі „Правди" дістають рублі з Росії?

Нам здаєть ся, що ні, бо російський уряд має поза ними досить таких спошіж цареславників, що мусить їх годувати. А сарака Луцик мусить голодувати для „русской ідеи", а його сторонники також безплатно в неї вірити.

Тож нема сумніву, що господин Луцик міг написати правду, як би був хотів. Міг вичесати її царському урядови, так як се йому належить по давній, добрій заслузі.

* * *

Але господин Луцик зробив инакше.

На російський уряд не напав, бо видко ще щось на нього рахує. Може сподіваєть ся побіди Росії та хоче тоді вернутись до Галичини служити ще на старість яничарським ремеслом, а може, ох, Боже, — „може і ксєндзем зостане"...

Не напав також на Німців, ані на Поляків, ані на Чехів, але... **на Українців.**

Українці винні, — пише Луцик у своїй неправдивій „Правді", що австрійські власти розстріляли Сандовича...

Ох, Луцик, Луцик! **„Колись Русинъ сподъ Бескида такъ тяженько не думалъ"...**

Адже Українці в Галичині не мали у своїх руках власти, а тимбільше військової.

Цивільну власть мали Поляки, а на військову мали вони вплив через цивільну та через своїх людий таки у військовій.

Колиж вони арештували кацапів, то держали ся законних приписів, які вимагають того **супроти державних зрадників або підозрілих о се.** Поляки не арештували кацапів з пімсти, але з любови, бо любили їх і підпирали все проти Українців.

Але натомісць вже є ствердженою річию, що з пімсти арештували Поляки кількасот Українців, доносячи до військових властий, що вони тягнуть за Росією.

Адже і ви, ґаспадін Луцик, чейже не повірите в се, аби Українці тягнули за тою Росією, що має лише шибениці і нагайку для їх братів?! А бачите, а їх **запроторено до тюрми, відвезено до німецьких країв і аж там їх визволено, як пізнано вшехпольську злобу.**

* * *

Се одно. А друге те, що є у нас ріжниця між народним зрадником і державним зрадником. Покищо нема ще української держави, отже з погляду українського народа **не може бути в нас державних зрадників, лише народні зрадники.**

Колиж галицькі кацапи мали се нещастє, що були не лише зрадниками свого народа, але і держави австрійської, то мали відповісти **за подвійну зраду,** але окремо перед своїм народом, який зраджували, а окремо перед державою, яку зраджували.

І дійсно так було і того також не треба мішати до купи.

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ ПЕРЕД АРТИСТИЧНИМ СЬВІТОМ.

В неділю дня 30. січня відбув ся в Ню Йорку, в артистичній студії маляра Андерсона в домі під ч. 80 Вест 40 ул. о годині 9. вечер концерт на дохід вдів і сиріт по артистах. З'орґанізованєм концерту займав ся комітет, зложений з панів: Андерсон, Ґульд, Кляйк, Чанґлер, Дрексель, Вандербільт, Ізелін, Ґерард, Слоан і других — більшість їх належить до артистично-міліонерського сьвіта. На концерті була присутна публика з т. зв. „найвисших сфер", а вступ був дозволений лише за окремими запрошенями.

В концерті взяли участь: жінка директора Метрополитен Опера Гавз і первоврядна артистка-сопраністка сеї опери п. Ґатті-Касацці, дальше артист-тенор сеї опери п. Альтшулєр, і звісний скрипак п. Василь Бескірський, який відограв славянські танці Дворжака і Ноктурно Шопена.

Другу часть концерту виповнив Український Хор, під артистичним проводом п. Мирона Гундича з Ню Йорку. Сей мішаний хор, зложений з 60 осіб, відсьпівав самі українські народні пісні: „Ой вербо, вербо" — Кумановського, „Вулицю" — Колесси, „Завіщанє" — Вербицького, „Вечерниці" — Ніщинського, а на загальне бажанє ще дві пісни: „Хто за нами, ми за ним" і „Ой летіла горлиця". И. М. Зазуляк відсьпівав барітонові соля, за що дістав рясні оплески від публики, а сопранові соля виконали зі знаменитою прецізією пані: Корецька і Корнатова. Цілий хор був в гарних народних українських строях.

Присутна публика не могла налюбуватись нашими піснями, а по скінченім концерті запросив п. Андерсон, славний артист-маляр цілий хор до своїх приватних комнат на перекуску, підчас якої учасники концерту приглядали ся нашим вишивкам і випитували про нашу пісню та про наш нарід. Між цікавими видко було пані: Ґульд, Вандербільт, і звісного вже між українською громадою п. Шіпмана.

По концерті прислав п. Андерсон на руки о. М. Підгорецького, гр. кат. пароха в Ню Йорку, письмо слідуючого змісту:

„Дякую Вам і Вашому Хорови за велику приємність, яку справили публиці на концерті в неділю вечер. Кождий був одушевлений чудовими українськими піснями у виконаню Вашого Хору і всі висловлювались про сей спів з найбільшим признанєм. Маю надію, що висловите мою подяку членам Українського Хору і його діріґентови. Ваш щирий А. Андерсон".

В звязи з тим належить замітити, що звісній артистці п. Даляс так подобав ся український стрій, що вона фотоґрафувалась в нім в кількох видах. Кромі сього на представленю, устроєнім на дохід нюйорських шкільних дітий в „Берклей тієйтр" при 19 Вест 44 вул., дня 30. січня, убрала Американка п. Рейнольд 5 американських артисток в українські строї, які дуже заімпонували публиці, між якою видко було: пп. Вандербільт, Крейн, княжну Пелеґріні, князя Трубецького, барона Корфа і других. — Поволи, а чейже таки заінтересуєть ся ширший сьвіт артистичними скарбами поневоленої української нації.

ПОЛЬСЬКІ ПРОВІДНИКИ З ГАЛИЧИНИ АРЕШТОВАНІ.

Ми вже писали свого часу, яку ролю відограли вшехполяки й подоляки зглядом Австрії безпосередно по вибуху війни. Вшехполяки в Галичині рекрутували ся головно зпоміж урядників і, коли вибухла війна, вони мали всьо в своїх руках; давали інформації Москалям і, де лише могли, робили на шкоду Австрії. Між иншими втяли вони таку штуку: Коли австрійські власти наказали арештувати непевних москвофілів, тоді вшехпольські урядники поарештували Українців, а москвофілів лишали на волі.

Але ся зрада вшехполяків викрила ся сейчас по занятю Львова, і тоді арештовано около 300 висших польських урядників. Тепер знова, як доносить польська ґазета „Куриєр Познаньскі" ***арештовано польських лідерів подоляцької партії,*** послів: Тадея Ценського і Стронського.

Їх арештовано в Закопанім в західній Галичині і перевезено до Стирії і там їх інтерновано. Посол Ценські був предсідателем найвисшої польської орґанізації, „Ради Народової", а посол Стронський належав до ґрупи „центра", партії зближеної до вшехполяків і подоляків і — як бачимо — належав також до „партії" Ценського та вже давнійше арештованого вшехпольського лідера ґрафа Скарбка. Всі ті три посли спричинили розвязанє польського „східного леґіону", бо намовляли його, щоби не воював з Москалем.

Арештованє Ценського й Стронського спричинив мимоволі управитель польського пресового бюра п. Реттінґер; він оголосив зазив Ценського до утвореня польського леґіону проти Австрії й Німеччини.

Оттак то: Гуляв Ценський в Галичині, наляв Українцям горячого сала за шкіру, аж нарешті попав ся... „Носив вовк, понесли й вовка".

ЛУЦИК ДО КАЦАПІВ.

В останнім числі Луцикової „Правди(?)" появив ся низше поданий віршик. Автор сього вірша не підписаний, але наймовірнійше писав його Луцик, бо він одинокий „піїта" на американській Кацапщині (хоч пише під ріжними прибраними іменами). А що сей вірш відносить ся до кацапів, то видно як із його змісту, так і з вступної статі Луцика в тімсамім числі „Правди(?)", в якій лає своє кацапство тимисамими словами як в отсім віршу. Справляємо тут лише два слова, які — здаєть ся — вийшли через друкарську ошибку. Ось сей вірш:

Що за дива, що за чуда?
По що таке ще пытати,
Таже каждый має знати,
Що мы погань и паскуда.
Кто поступить, то и бье,
На то мы—худоба е!

*

Всѣ же мы одной масти,
Подивѣтся намъ лишь въ очи —
Чи сбрехати, чи украсти,
Мы до того всѣ охочи,
По кацапски каждый пье,
На то мы и свинѣ е!*)

*

Есть поетъ у насъ маститый,)**
Той вамъ пише правду чисту,
Що и можна ся сказити,
Столько въ него бачишь хисту.
Онъ смѣтье и мы смѣтье,
На то мы—кацапы е!

* Тут поет порівнує кацапів зі свиньми з тої причини, що вони пють; ми гадаємо, що порівнанє влучнє, але треба взяти під увагу рила, а не горівку, бо свині не пють горівки.

** Словами: „Есть поетъ у насъ маститый, той вамъ пише правду чисту, що и можна ся сказити" — поет безперечно піє до себе. У поетів бувають хвилі досади, коли люблять собі досадити, то значить — сказати чисту правду. Особливо Москалі люблять се і називають — „самобичованєм". Господин Луцик не вспів до старости літ змосковщити себе остільки, аби бодай навчив ся московської мови, але всетаки зблизив ся трохи до Москалів своїм — „самобичованєм". Ся проява самобичованя є цілком зрозуміла, як у Москалів так і в господина Луцика і до певної міри належить ся їм за се навіть признанє.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

Від нині будемо друкувати не цілі листи, лише важнійші місця з них, які мають загальний інтерес. Робимо се тому, що тепер чимраз більше напливає до нас листів, а ми хотіли би всі листи використати.

I.

Лист до сина М. Гурина від родичів зі села Заднишівка, повіт Скалат, 5. жовтня 1914.

Богу дякувати, в нашім селі нічого не було, тілько патрулї мали спір на улиці тернопільській. Першого дня забили Миколу Когута зі Заднишівки, а другого дня двох забито, а двох ранено; тілько було всего в Підволочисках. В нас дуже дорожня, бо війска російські пограбили; тютюну і горівки то нема на лікарство, колія не доставляє нічого, тілько всьо фірами доставляють...

II.

Лист жовніра 55 полку піхоти, Івана Поперека, який находить ся в резервовім шпитали в Секешфеєрвар на Угорщині. Лист писаний до брата дня 8. падолиста.

Найдорожший мій Брате! Я був вісім разів в огни, але коло Перемишля я заслаб тяжко, бо я був в декунку вісім день, отже мене забрали до шпиталю на Угорщину і вже мені троха лекше. Як то виглядає та війна, я Тобі написав би, тілько що не вільно.

III.

Лист з Угорщини, писаний 8. падолиста 1914 резервістом Николою Крисою, зі села Кіригаза.

Москаль заняв цілу Галичину. В Болшівци була велика битва. Я був місяць в Галичині, а коли Москаль надходив, ми цофнули ся до Стрия, а тепер я на Угорщині, пильную моста й добре мені поводить ся.

IV.

Лист зі села Завадки коло Дуклї, писаний 1. листопада 1914 р. до брата в Америці:

...Тато пійшли на форшпан, а брата ще нога болить. Я з мамою і з тими малими дітьми повтікалисьмо до громадського ліса і там сиділисьмо пару днів, але й тут не дали нам довго сидіти; ми мусїли дальше втікати... як ті... сини Москалї йшли, то палили села й міста.

Тепер з війни або хто поверне або ні, але й так нема пощо вертати ся, бо нема до чого. Котрі були в нас кацапи й москвофіли, то наш цісар повивішував і повистрілював їх; а може там в Америці є які москвофіли й кацапи, нехай ся там повивішують, бо **щоби не тоті кацапи, то би війни не було і ми би не бідували нині так гірко і не планали би.** Нашого міста, Дуклї, вже нема...

НОВИНКИ.

НЕ ЗГОДИЛАСЬ РОСІЯ ВИЗВОЛИТИ МИТР. ГР. ШЕПТИЦЬКОГО

Віденські ґазети доносять: В одним з лічничих заведень в Австрії лічив ся перед розпочатєм війни сьвященик Бугров, професор Єлисаветинського інститута в Росії. По вибуху війни задержали його в себе Австрійці.

Тепер австрійське правительство звернулось до московського правительства, щоби російське правительство освободило львівського митр. А. Шептицького, а воно за се освободить Бугрова.

На се, як доносять, російське правительство не згодило ся.

—o—

КНИЖКА ДО МАСОВОГО ШИРЕНЯ.

На днях появила ся брошура ... Семена Демидчука під наголовком: „Нескує души живої". В брошурі обговорюєть ся наші національно політичні стремлїня підчас теперішної війни. Написана популярно й приступно. ... надаєть ся до читаня для найширших верств нашої суспільности. Ціна брошури є дуже низка, бо лише 15 центів, а на почтову пересилку треба додати 2 центи. Оплату можна висилати почтовими марками. Весь дохід призначений на Фонд визволеня України. Брошура вийшла накладом „Бюра Делеґації Головної Української Ради" з Відня при 83 Grand St., Jersey City, N. J. і там можна її набути. Хто бере в розпродаж понад 100 примірників, дістає відповідний рабат.

—o—

РОСІЯ ПОВОЛИ СПУСКАЄ.

Доносить телеґрама з Петроґраду, що перед комісією російської державної думи мав промову російський міністер заграничних справ Серґій Сазонов, і в нїй сказав, що Росія не заключить мира так довго, поки буде бодай один чужий жовнїр на російській території. „Щодо опорожненя ворожої території, ми звязані договором з нашими союзниками", — додав міністер.

При нагоді пригадуєть ся, як то в початках війни урядова Росія одним голосом заявила, що її безпосередною цілию є дістати в свої руки німецьку столицю Берлїн, а цар Микола навіть десь висловив ся, що хоч би мав втратити послїдного мужика (що то в нього значать — мужики!), то таки дістанеть ся до Берлїна.

За шість місяців війни урядова Росія спустила значно з тону, коли замісць надії дістати Берлїн вдоволяєть ся вже надією на освободженє своєї території та згадує про **„опорожненє ворожої території — тоб-то Галичини".**

Мабуть тепер бачать західні союзники Росії, що перечислили ся, числячи на десять-міліонову російську армію.

—o—

97 РАЗІВ РАНЕНИЙ.

З Парижа, столиці Франції, доносять: Майор Де Кльо з медичної служби французької армії здобув небувалий рекорд, бо був ранений 97 разів і ще на стільки сильний і здоровий, що готовий знова іти на боєвий фронт. Більша часть його ран були легкі, але три місяці тому був ранений дуже поважно у трох місцях і через три місяці мусів курувати ся в шпиталях в Парижи. Відзначено його вчисленєм до гонорового леґіону.

ЖЕРТВИ
НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

Прислали дальше:

227. Іст Юнґставн, О. Виказ жертв на ... фонд: Попередно зібрана сума виносить $13.75. ... Омелян 50 ц.; Іван Притула 50 ц. — Разом 75 ...

При забаві в Спиридона Інкевича добрі люди ... жили: Спиридон Інкевич, Гринь Гіль, Гринь Коваль і Антін Рутковський по 25 цнт. — Разом $1.00. В день польського Рождества заколядували хлопці: Федор Косопуд, Антін Скарбінський і Роман Гіль отсї жертви: Йосиф Сорока $1.00; Михаїл Марціняк, Михаїл С...пак і Михаїл Процяк по 50 цнт.; Йосиф Трембач, Петро Карпович, Василь Максимчак, Катерина Ярош і Стефан Роґалїнський по 25 центів. — Разом $3.75. На іменинах у Стефана Бунди зложили отсї добродії: Федор Косопуд, Андрій Іващко, Іван Кожушко, Михаїл Вітишин, Атанасій Косопуд, Семко Косопуд і Демко Маринич по 50 цнт.; Матвій Боднар, Андрій Претко, Іван Колодкевич, Гринь Коваль, Іван Сималюх, Іван Штейло і Гнат Дзубек по 25 цнт.; Марія Колодкевич 15 ц. — Разом $5.40. Гринь Гіль доложив еще 50 цт. — Отже загальна сума виносить $25.15

Збірка триває дальше.

Всім тим Вп. Жертводавцям, котрі відчули теперішне тяжке горе своїх старокраєвих братів і сестер, нехай Господь Бог нагородить стократно! Дай Вам Боже, чесні Жертводавці, доробити ся на вільній земли Вашінгтона богато гроша і повернути колись щасливо на свою рідну землю. Спасибіг Вам за Ваше щире серце!

За комітет: **Роман Ґіль, Федор Касолуд.**

228. **Клівленд, О. Тов. „Сонія", від. У. Н. С. 336,** жертвувало $5.00 і вибрало споміж своїх членів осібний комітет, котрий має на цїли займати ся збиранєм жертв в нашій місцевости для потерпівших вдів і сиріт у старім краю. З нагоди Рождества Христового рішив сей комітет при помочи других членів пійти колядувати на висше згадану цїль. Просимо Хвальну Редакцию помістити в „Свободї" імена чесних жертводавцїв.

Михайло Гудак $5.00; о. Добротвор $2.00; Т. Курц [illegible], Михайло Климко, Василь Волянський, Іван [illegible], Олекса Каняш, Михайло Маслянка, Яків Бут[illegible], Купровський, Михаїл Кашинський, Юлїя Кра[illegible], Йосиф Хованець, Іван Милянич, Павук, Ми[illegible] Сенчишин, Іван Волянський, Йосиф Цьобан, Іван [illegible], Антін Бревка, Залуська, Роман Сорочак, Сте[illegible] Волошин, Михайло Волошин, Дмитро Хомик, Ва[illegible] Яцишин, Михайло Дїдун, Ілько Стребіцький, Ми[illegible] Матієшин, Антонопас, Николай Стебельський, Ни[illegible] Мовчко, Михайло Заремба, Катерина Кінаш, Сте[illegible] Паліюда, Іван Гришко, Стефан Білий, Онуфрій [illegible], Николай Гусар, Теодор Гнатків, Теодор Бу[illegible], Николай Мицак, Іван Жук, Михайло Кава[illegible], Лука Снів, Іван Кавалець, Іван Стронка, Емілїя [illegible], Марія Паплик, Олена Багнїй і Розалїя Пета по $1.00; Семен Гальчишак і Петро Філь по 75 цнт.; Ілько [illegible], Коніцький, Теребенець, Григорій Плавушак, Михайло Мартин, Кальвіцька, Петро Пилип, Михайло [illegible], Іван Терлецький, Василь Гусар, Павло Тіцький, [illegible] Волянський, Ігнат Литвак, Анна Кухар, Анна [illegible], Дмитро Спаревський, Розалїя Капіська, Григорій Волянський, Василь Курч, Петро Мадей, Розалія Кузьма, Михайло Чегін, Марія Гуньчак, Онуфрій [illegible], Розалїя Капраль, Іван Галич, Бахоровський, Дмитро Кліш, Іван Шимчак, Іван Кравець, Форналь, Петро Волянський, Гаталяк, Василь Габиль, Розалїя Гусар, Василь Гальчишин, Антін Стецїв, Еміля Гаврилюк, Юрко Бельчук, Василь Цубихайло, Стефан Плахтоняк, Николай Лппак, Шльончка, Володимир Сич, Стефан Сухиній, Михайло Ніжняк, Михайло Пелех, Анна Гермак, Анна Степаник, М. Чаплик, Іван Пелех, Михайло Фецачин і Андрій Турчик по 50 цнт.; Антін Лазуха і Стефан Спрувка по $1.00; Михайло Гусар і В. Рапан по 50 цнт.; дрібними датками $1.00. — Разом **$93.50**

Комітет складає сердечну подяку всім жертводавцям, як також о. Д. Добротворови, котрий заповів в церкви, а заразом і тим товаришам, котрі допомагали в сім дїлї. — Комітет: **Николай Задерецький, Василь Волянський і Юрій Коцїшевський.**

Сума оголошена в сім числї „Свободи" виносить $118.65. Оголошено в ч. 14. „Свободи" $4.440.98.

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН $4.559.63.

НІЯҐАРСЬКЕ МИРОВЕ ТОВАРИСТВО.

В містї Найеґара Фолс, Н. Й., завязало ся на днях товариство, що назвало себе „The Niagara Peace Society" (Ніяґарське Товариство Мира). Почин до заложеня сього товариства дали визначні Американцї з нюйорського стейту, а одобрили його такі вибилові одиниці, як Кароль В. Еліот, Еліґу Рут, Николай Мурей Ботлер, Теодор Рузевелт, Андрій Карнеґі, Гамілтон Голт і богато инших.

Ніяґарське Мирове Товариство має на цїли не закінчене теперішної війни, але недопущене до ніяких війн в будучности через основане „Лїґи Народів", яка переводити-ме свої наміри при помочи могучої каси і могучої поліційної сили.

Всі часописи у Злучених Державах, англійські і чужомовні, дістали від екзекутивного комітету згаданого висше товариства відповідні інформації, щоби справою постійного мира заінтересувати як найбільший круг своїх читачів і приєднали їх до спільної з тим товариством акції. Зорґанізоване щойно Ніяґарське Мирове Товариство має віднести ся до президента Вілсона і до послів Конґресу з просьбою, щоби вони запросили всї правительства з цілого сьвіта іменувати своїх делеґатів, які мають зійти ся на день 24. мая 1915 р., або небавом після сеї дати, до Найеґара Фолс, Н. Й., в цїли заложеня постійної „Лїґи Народів", в якій мали би згуртувати ся всї мілітарні і морські сили, щоби забезпечити інтереси всїх народів і улекшити справедливе полагоджуванє ріжних міжнародних суперечок та непорозумінь.

На спільну міжнародну конференцію визначено день 24. мая б. р. тому, що десь у тім часї сподївають ся закінченя теперішної війни.

Сими днями внесеть ся в Конґресї спільну резолюцію, взиваючу президента Вілсона до скликаня дотичної конференції.

На разї зорґанізовано Національну Раду Тростісів, до якої входять президенти першорядних банків з пятьох секцій сього краю. Сї банкири згодили ся бути тростісами усїх тих фондів, які будуть збирати ся на переведенє наміреного пляну.

Управа „Ніяґарського Мирового Товариства" пише нам між иншим таке: „Просимо уклінно помістити у Вашій цінній часописи залучену декларацію, яку треба підписати і звернути або до Вас або до: Niagara Executive Committee, Niagara Falls, N. Y. Додаткові копії „Declaration of America" враз з блянкетами на петиції можна дістати від Ніяґарського Екзекутивного Комітету".

Принагідно зазначуємо, що „Ніяґарське Товариство Мира" є лише відділом такого-ж товариства в Ню Йорку, яке зістало засноване вже давнійше.

З уваги, що воно якось не гарно виглядає висилати петицію на ґазетнім папери, та ще до того витяту з часописи, то було би порадно, щоби кожде наше товариство, яке хоче прислужити ся справі загального мира, зажадало від заряду Ніяґарського Мирового Товариства осібних, на ту цїль приготованих петиций враз з блянкетами на підписи людий.

Чи маємо заохочувати українські орґанізації і товариства в Америцї до підписуваня і висиланя надрукованої низше декларації? Думаємо, що сього робити не треба, бо цїль такої декларації є і без того ясна. Кому на тім залежить, щоби „Товариство Мира" в Ню Йорку, в Найеґара Фолс і в инших американських містах, а враз з ним президент і Конґрес Злучених Держав знали, що в їх краю істнує частина великого українського народа, сей певно не пожалує хвильки часу на зібранє бодай кількох підписів на петицію, яку опісля вишле у призначене місце.

Всї наші товариства і кружки в Америцї зроблять певно свій обовязок супроти свого народа і ми про се не можемо навіть сумнївати ся. Розходить ся лиш о те, щоби підписанє і висланє дотичної декларації відбуло ся в як найскоршім часї, бо відкладанє сього обовязку на „завтра" не принесе нам ніякого хісна.

Подбайте, Родимцї, о те, щоби наша історія не кинула на нас каменем, бо хто з нас теперішний горячий час перележить в бездїльности, сей не має права звати ся сином своєї безталанної вітчини!

Нехай на американській Українї не буде ані одного такого товариства, яке не підписало би і не вислало на адресу „Ніяґарського Мирового Товариства" (The Niagara Peace Society, Niagara Falls, N. Y.) надрукованої низше декларації!

Найлїпше буде, як сю декларацію підпише цїлий Видїл дотичного товариства і прибє побіч підписів свою печатку. Як печатки нема, то вистарчать самі підписи.

Всї ті петиції разом вишле згадане Мирове Товариство до Вашінґтону. Чим більше буде таких петиций від наших товариств, тим буде більша запорука, що наш нарід зачислять на мировій конференції до „Лїґи Народів" з цїлого сьвіта. Зрозумійте, Родимцї, що ми мусимо кувати зелїзо, поки горяче!... На цїли всесьвітного мира дають Американцї свій труд і гроші (і то грубі гроші!), а ми мали би жалувати для своєї рідної справи підпису на декларацію і 2 центи на почтову марку?!

THE DECLARATION OF AMERICA.

WE, the citizens of the American Continent, embracing peoples of every race and tongue, affording a true demonstration of the brotherhood of man, being about to commemorate the one hundredth year of unbroken peace along three thousand miles of unfortified boundary, do hereby solemnly publish and declare that the time has come for the peace-loving powers of the world to unite in a League of Nations, founded on such principles, and organized in such form, as shall conduce to the preservation of life, liberty and happiness throughout every quarter of the world.

We hold these truths to be self-evident:

1st. That "this is assuredly the opportunity for which a people and a government like ours were raised up, the opportunity not only to speak, but actually to embody and exemplify the counsel of peace and amity."—(President Woodrow Wilson in his latest message to Congress).

2nd. That the great masses of citizens of one nation have no real hatred for the people of any other nation.

3rd. That there is no dispute that can arise between nations which cannot be satisfactorily settled by arbitration or by the Hague Court of Arbitral Justice.

4th. That while is should be our constant policy to make provision for national peace and safety, it is essential, in so far as possible, to secure the co-operation of all other nations.

5th. That the foremost efforts of the American people should now be directed to the task of preventing the recurrence of war rather than to preparations for war.

6th. That the union of the peace-loving nations in a League of Peace should create the greatest possible strength for defense—far greater than any one nation could create alone.

7th. That the two most dangerous factors to be eliminated from future international affairs are: 1st, the "Competition of Armaments" which can and must be superceded by union and co-operation of military forces; 2nd, Secrecy in the conduct of diplomatic negotiations.

8th. That neither any nation as a whole, nor any class of persons, save manufacturers of armaments and munitions, derive any benefits from the ravage of war.

9th. That the agents of armament builders are continually perpetrating international disputes and agitating for greater armaments which, in turn, are bound to result in successive disasters if allowed to continue.

10th. That with the World unorganized as at present and practical anarchy existing in international affairs, the Armament Ring holds governments under absolute despotism. These persons are striving for unlimited military and naval expenditures, and go on inventing war scares to terrify the public and to terrify government officials.

11th. That the most pressing duty of civilization at this moment is to make itself stable and permanent by substituting unity of action through a League of Nations for the present disastrous chaos upon which the Armament Ring thrives.

12th. That the Nations of the League should mutually agree to respect the neutrality and sovereignty of each other.

13th. That in order to provide for the common defense and to insure permanency, the Nations of the League should create a powerful Exchequer to be known as the Hague Treasury, which shall hold a large Guaranty Fund.

14th. That the Nations of the League should bind themselves to abide by the convention of the League, each Nation depositing with the Hague Treasury a sum equal to one-third of its appropriations for armament expended in the year 1913; and in succeeding years, beginning with 1916, each Nation should pay into the Hague Treasury a sum equal to one third of its appropriation for armament during the year.

15th. That the Nations of the League should perpetuate the Hague Conference as its Legislative Assembly, meeting periodically to make all rules to become law unless vetoed by the Nations within a stated period.

16th. That all questions that cannot be settled by diplomacy should be arbitrated or referred to the Hague Court.

17th. That treaties, conventions and the legislation of the Hague Conference should be enforced under penalty of forfeiting the Guaranty Fund previously deposited with the Hague Treasury by each signatory Nation and of expulsion from the League.

18th. That the Nations should disarm to the point where the combined forces of the League shall be one hundred per cent higher than those of the most heavily armed Nations outside of the League.

19th. That the combined forces of the League should be maintained for defensive purposes and should be under the command of an Executive Council, having recourse to the Hague Fund.

20th. That any Nation outside the League should have permission at all times to join the League by signing the articles of agreement, and, by depositing with the Hague Treasury the stipulated guaranty fund amounting to one-third of its average annual appropriation for armament in the three years immediately preceding the year of its application for membership.

Niagara Executive Peace Committee.

FIRMLY believing in the need of immediate action, we do hereby petition our President and elected representatives in our federal government to invite all governments of the World to appoint delegates who shall meet at Niagara Falls, N. Y., on the twenty-fourth day of May, 1915, or immediately thereafter, for the purpose of constituting a permanent League of Nations in which all military and naval forces may be united in order to promote national safety and to facilitate the judicial settlement of international disputes.

____

____

________________________ **COMMITTEE**

____

____

ОГОЛОШЕНЄ.

Отсим подасть ся до відома, що молодечий відділ Українського Народного Союза ч. 46 в Плимаут, Па., суспендовано з причини незаплаченя належитостий за місяць падолист і грудень 1914 року.

Дмитро Капітула,
гол. предс. У. Н. С.

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

СТЕЙПЕЛТОН, Н. Й. Повідомляєть ся всїх членів Бр. сьв. Арх. Михаїла, від. 211, що слїдуючий мітінґ відбудеть ся дня 13. лютого б. р. о 8-мій годинї вечер під ч. 722 Брод стр. Обовязком кождого члена явити ся на сей мітінґ, бо є важні справи до полагодженя, а головно, що кождий член може собі підвисшити або знизити запомогу посмертну після нової системи. Не явивший ся член як не заплатить своєї належитости, буде суспендований. На тім мітінґу буде приниматп ся нових членів до Братства і до У. Н. Союза. Добра нагода для тих Українців зі Стейпелтон, котрі ще не є в жадній орґанізації. Користайте з нагоди і обезпечуйте самі себе і свої родини, поки час. Не відкладайте сеї справи з дня на день, бо буде пізно! Приходїть громадно на сей мітінґ і вписуйтесь в члени У. Н. Союза, бо се наша ненька тут на земли Вашінґтона. В тій орґанізації знаходимо поміч, просьвіту і втїху. Памятайте, що в лучности сила, один за всїх, а всї за одного! Звертаю увагу і на те, щоби ніхто з нас не дав збаламутити ся тим людцям, котрі є ворогами У. Н. Союза. Таксамо пригадую членам, котрі є по инших плейзах, щоби з всякими братськими справами звертали ся до місцевого секретаря на адресу: Василь Гасій, 7 Elm St., Stapleton, N. Y. — За Уряд Братства: Д. Стичак, предс.; В. Геба, кас.; В. Гасій, секр.

СТЕМФОРД, КОНН. Сим подаєть ся до відома, що в Братстві сьв. Арх. Михаїла, від. 350, вибрано слїдуючий уряд на рік 1915: І. Кресан, предс.; Іл. Терляк, заст. предс.; І. Каштанюк, секр.; Т. Вардзаль, заст. секр.; В. Бреян і Й. Тирчик, касієри; М. Бадарик, заст. кас.; В. Карий, І. Терляк і С. Топольницький, контрольори; Й. Тирчик і Іл. Котлейчук, опік. хор.; С. Коривчак і І. Когут, дверники. Час засїдань перенесено на недїлю по 15-тім кождого місяця в льокали Укр. Народ. Клюбу під ч. 543 Пасифік ул. о год. 2-гій пополудни. Місячну вкладку підвисшено о 15 ц. на річ фонду „Клюбу" і заведено недїльну науку для дїтий членів. Братство сьв. Арх. Михаїла зорґанізувало вже більшу часть тутешних і посторонних сьвідомих Українців і надієть ся, що як нові реформи в Братстві так і в Укр. Народи. Союзї спонукають і прочих до вступленя в члени нашого Братства під покров сьв. Арх. Михаїла. Всяких інформацій в тій справі можна засягнути кождого дня в вечер в „Клюбі" — І. Каштанюк, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Вільні Козаки", від. 216, подає до відома всім членам, що місячний мітінґ відбуде ся в середу 10. лютого с. р. під ч. 432 Клїнтон Ст., ріг Генд Ст. точно о годинї 8-мій вечером. Котрий член не буде на мітінґу, зістане виключений з Товариства і з У. Н. Союза. Також повинен кождий член привести з собою нового члена і тим способом збільшити Тов. „В. К." і У. Н. Союз. — За Уряд: Н. Кучмій, предс.; П. Макогон, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

Пошукую свого рідного брата **ОЛЕКСУ ДОБРОВОЛЬСЬКОГО** з Охримовець. Перед осьми роками проживав в Нюарк, Н. Дж. а теперішний його побут менї невідомий. Прошу його, щоби зголосив ся сейчас до свого молодшого брата у важній справі на адресу: Michael Dobrowolski, c/o C. F. Zaruba & Co., Clarksburg, W. Va. 12—17

Пошукую свого брата **МИХАЙЛА ПІДСКАЛЬНОГО,** з Сернок долїшних, пов. Рогатин. Має перебувати в Ню Гейвен, Конн. Хто би о нім знав, або він сам, зволить повідомити на адресу: Gabriel Podskalny, 91 A. Str., So. Boston, Mass. 15

Пошукую свого краяна, **НИКОЛУ ДРАҐАНА.** Походить з місточка Заболотів, пов. Снятин. Перебував довший час коло Нортбей. Хто би о нім знав, або він сам, нехай зголосить ся до: Peter Bojczuk, Box 111, P. O. Webbwood, Ont., Canada. 15

Пошукую свого брата, **СЕВАСТІЯНА МАЗУРА** і сестру **МАГДАЛИНУ МАЗУР.** Обоє походять з села Гайворонки, пов. Підгайцї, Гал. Прошу голоситись на адресу: Alex Mazur, 11 Side St., Curtis Bay, Baltimore, Md. 15

Пошукую своїх стрижчних братів: **ЯЦКА ТАБАЧНЮКА** з Глушкова і **ВАСИЛЯ ТАБАЧНЮКА** з Торговицї, пов. Городенка, Гал. Мають перебувати десь в Америцї. Хто би о них знав, або вони самі, зволять зголоситись на адресу: Stephen Tabasnuk, P. O. Macdowall, Sask., Canada 15

Пошукую свого вуйка, **АНТОНІЯ ХОМУ,** родом з Новошина, пов. Долина, Гал. Виїхав з краю перед 10-ти роками. Має перебувати в Філядельфії. Хто би о нім знав, або він сам, зволить повідомити на адресу: Nicholas Roshyk, 443 E. 75th Street, New York, N. Y. 15—16

РОДИМЦЇ! ПРИ ВСЇХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

ПОМІЧ У ЛИХІМ ЧАСЇ.

Підчас теперішного безробітя не один рухливий чоловік може помочи собі, коли схоче занятись розпродажию календарів і книжок у своїй місцевости між своїми знакомими а й чужими.

Кільки годин денної продажи принесе Вам добрий дохід.

Напишіть до нас лиш кілька слів, що Ви хочете стати нашим агентом, а ми удїлимо Вам всякі потрібні інформації:

Пишіть на адресу:

„SVOBODA"
83 Grand St., Jersey City, N. J.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (еґри)
у. = улани
д. = драґони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. ґір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
ґ. т. = гавбиці тяжкі
пв. = пionіри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. краєвої оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при імени число означає полк (реґімент), баталіон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 72
видана 3. грудня 1914.

УБИТІ:

Левків Михайло, 9 п.
Лісевич Василь, 9 п.
Максимів Григорій, 9 п.
Мельник Лука, 9 п.
Мельник Никола, 9 п.
Мисак Іван, 9 п.
Новак Адам, 17 л.
Новак Іван, 17 л.
Павук Лев, 9 п.
Репак Андрій, 17 л.
Репех Михайло, 9 п.
Русин Адам, 4 тирольські стрільці (приділений з 34 л.)
Соберка Антін, 9 п.
Штогрин Атанас, 4 тирольські стрільці (приділений з 9 п.)
Шмута Франко, 17 л.
Щербінський Іван, 14 п.
Яхира Йосиф, 17 л.
Яхів Михайло, 9 п.

РАНЕНІ:

Андрусів Михайло, 9 п.
Атаман Дмитро, 9 п.
Балицький Іван, 17 л.
Бардиш Наум, 9 п.
Базилевич Василь, 30 а.
Білик Дмитро, 30 а.
Благий Григорій, 9 п.
Благуцяк Антін, 29 а.
Бойків Йосафат, 9 п.
Болеховський Михайло, 9 п.
Борис Василь, 9 п.
Братків Іван, 3 у. л.
Бучковський Семко, 9 п.
Булавинець Іван, 9 п.
Бик Михайло, 3 у. л.
Валіховський Михайло, 9 п.
Вовчук Василь, 9 п.
Воліцький Василь, 9 п.
Волошин Михайло, 3 у. л.
Витак Василь, 9 п.
Галадій Василь, 9 п.
Ганчар Стефан, 9 п.
Гандзюк Василь, 9 п.
Гарбуз Яким, 9 п.
Глушко Ілько, 9 п.
Гнатів Никола, 30 а.
Голодишин Михайло, 9 п.
Гринишин Іван, 9 п.
Ґонташевський Йосиф, 58 п.
Ґівадзяк Антін, 9 п.
Демчук Стефан, 9 п.
Димитрак Йосиф, 2 тир. стр.
Дмитровський Петро, 30 а.
Добровольський Василь, 9 п.
Дороньчак Василь, 9 п.
Дорош Петро, 3 у. л.
Древняк Іван, 17 л.
Дрозда Іван, 9 п.
Дволичук Яків, 9 п.
Дирів Петро, 9 п.
Джус Антін, 9 п.
Дзиндра Василь, 9 п.
Залозецький Пилип, 9 п.
Івахів Іван, 9 п.
Іваник Семко, 9 п.
Іваникович Василь, 9 п.
Камінський Антін, 9 п.
Карасик Мирон, 9 п.
Киячик Никола, 9 п.
Кивак Йосиф, 17 л.
Когут Роман, 30 а.
Кос Іван, 9 п.
Коваль Павло, 17 л.
Козловський Йосиф, 9 п.
Кравчук Йосиф, 9 п.
Креховецький Йосиф, 9 п.
Криськів Василь, 9 п.
Кучера Петро, 9 п.
Купець Никола, 9 п.
Квасишин Стефан, 30 а.
Лаврук Василь, 9 п.
Лемкалович Яків, 9 п.
Лісевич Данило, 30 а.
Лобик Дмитро, 9 п.
Людкевич Андрій, 30 а.
Лутчин Юрко, 9 п.
Маґура Адам, 30 а.
Майхер Петро, 17 л.
Маєвич Іван, 9 п.
Максимів Михайло, 9 п.
Марусій Юрко, 9 п.
Масляк Семен, 17 л.
Масник Юрко, 9 п.
Матуско Михайло, 9 п.
Матвіїв Григорій, 9 п.
Меклиш Теодор, 9 п.
Мельник Василь, 9 п.
Мельник Никола, 9 п.
Мельникович Володимир, 9 п.
Михайлюк Андрій, 9 п.
Мікас Яків, 3 а. кр.
Михно Петро, 9 п.
Миронишин Стефан, 9 п.
Негович Андрій, 9 п.
Николин Василь, 9 п.
Онока Гнат, 9 п.
Паньків Петро, 9 п.
Пасічник Антін, 30 а.
Павлів Никола, 30 а.
Павлусевич Володимир, 9 п.
Петрів Олекса, 9 п.
Петрів Данило, 17 л.
Пясецький Іван, 9 п.
Полянський Михайло, 9 п.
Полянський Никола, 9 п.
Попович Юрко, 9 п.
Пушкар Михайло, 9 п.
Радевич Василь, 9 п.
Ревезик (а може Ревчик?) Антін, 9 п.
Роґовський Михайло, 14 п.
Романів Петро, 9 п. (9 комп.)
Романів Петро, 9 п. (15 комп.)
Романів Семен, 9 п.
Романів Стефан, 9 п.
Русіник Михайло, 9 п.
Рибинський Стефан, 17 л.
Рисмій Семен, 9 п.
Сенишин Андрій, 30 а.
Сенишин Григорій, 9 п.
Сенишин Петро, 9 п.
Серафин Михайло, 17 л.
Сколоздра Стефан, 9 п.
Скринка Йосиф, 9 п.
Скульський Михайло, 9 п.
Собко Юрко, 30 а.
Соснюк Йосиф, 9 п.
Стадник Прокіп, 9 п.
Стрийський Йосиф, 30 а.
Таньчук Стефан, 9 п.
Татарський Василь, 9 п.
Татчин Никола, 9 п.
Текула Михайло, 5 а. кн.
Тюн Василь, 9 п.
Токар Василь, 9 п.
Тимчий Василь, 9 п.
Тримчий Дмитро, 9 п.
Турчин Дмитро, 9 п.
Тичковський Михайло, 9 п.
Фединяк Матвій, 9 п.
Федун Василь, 9 п.
Фіковський Стефан, 9 п.
Франковський Петро, 30 а.
Франковський Жигмонт, 9 п.
Фронко Іван, 9 п.
Фридрак Іван, 9 п.
Халус Яків, 9 п.
Цюпа Іван, 9 п.
Черепак Андрій, 17 л.
Чухна Григорій, 9 п.
Чурий Михайло, 9 п.
Шаран Михайло, 9 п.
Шляхетка Олекса, 9 п.
Шимшон Франко, 28 п.
Юркевич Франко, 29 а.
Якимів Стефан, 9 п.
Якимишин Дмитро, 17 л.
Яксінський Станислав, 9 п.

ПОЛОНЕНІ:

Безус Никола, 30 а.
Гавриляк Мих., 77 п. (в Сербії)
Даниляк Ник., 77 п. (в Сербії)
Корлятович Юліян Северин, 77 п., ранений (в Сербії)
Кульчицький Дашкевич Окопський Іван, 77 п., ранений (в Сербії)
Мельник Василь, 77 п. (в Сербії)
Самар Антін, 77 п. (в Сербії)
Сливка Стефан, 77 п., ранений (в Сербії)
Смакула Данило, 45 п. (в Сербії)
Станко Михайло, 45 п., ранений (в Сербії)
Сухчак Григорій, 77 п., ранений (в Сербії)
Янів Никола, 30 а.

ДОПОВНЕНЯ І ПОПРАВКИ
видані 3. грудня 1914.

До лісти страт ч. 9:

Романішак Юрко, 8 г. т., убитий (замісць ранений).

До лісти страт ч. 13:

Баран Йосиф, 92 п., ранений
Вольський Іван, 92 п., ранений
Ганчарик Ілько, 92 п., ранений
Дроз Григорій, 92 п., ранений
Станах Андрій, 92 п., ранений.

До лісти страт ч. 23:

Антонішак Петро, 45 п., ранений
Белюх Тимко, 45 п., ранений
Біль Стефан, 45 п., убитий
Горняк (замісць Гормяк) Никола 45 п., ранений
Ґоцко Володимир, 45 п., ранений
Гранатовський Іван, 45 п., убитий
Демчур (замісць Демчук) Йосиф, 45 п., ранений
Зборовський Антін, 45 п., ранений
Коцур Теодор, 45 п., ранений
Кучинський Станислав, 45 п., ранений
Лісовський Володислав, 45 п., убитий
Любінський Франко, 45 п., убитий
Мацейко Михайло, 45 п., ранений
Мичко Рудольф, 45 п. ранений
Микулик (замісць Мукуляк) Василь, 45 п., ранений
Новак Никола, 45 п., ранений
Новак Петро, 45 п., ранений
Пелечак (замісць Нелещак), 45 п., ранений
Шуль Яків, 45 п., ранений
Шуркавський Каспер, 45 п., ранений
Щасний Іван, 45 п., убитий
Юха Іван, 45 п., ранений
Яворський Іван, 45 п., ранений.

До лісти страт ч. 33:

Волос Василь, 9 п., ранений
Овсяник Никола, 9 п., ранений

Листа утрат ч. 73
видана 4. грудня 1914.

УБИТІ:

Роґозінський Стефан (кад.), 20 п.
Бартусевич Франко, 32 л.
Беднарський Володислав, 15 п.
Боднарик Іван, 25 п.
Боцько, 15 п. (15 комп.)
Бойчук, 58 п. (8 комп.)
Бончук, 58 п. (8 комп.)
Буґанюк Рудольф, 41 п.
Букатка Максим, 41 п.
Вурлика Юрко, 41 п.
Вицкало Матій, 58 п.
Варажук Михайло, 58 п.
Ватащук, 58 п. (8 комп.)
Вдовинюк Василь, 15 п.
Вінтоняк Онуфрій, 41 п.
Висоцький Юрко, 41 п.
Вінчарюк Амврозій, 41 п.
Войцік Никола, 58 п.
Волощук Дмитро, 41 п.
Волошин, 58 п. (8 комп.)
Ґалапуп Григорій, 15 п.
Гнатюк Стефан, 41 п.
Головчук, 58 п. (8 комп.)
Голюнґа Лазар, 41 п.
Григорчук Олекса, 41 п.
Григорчук Леонтин, 41 п.
Григорчук Ілія, з. о., ж.
Гринюк Іван, 41 п.
Ґубарчук, 58 п. (7 комп.)
Гуменюк Іван, 15 п.
Гуменюк Стефан, 15 п.
Гуцуляк Іван, 41 п.
Гузар, 15 п. (7 комп.)
Ґайда Теодор, 34 з. о.
Ґойсан Петро, 41 п.
Ґрубер Мартин, 41 п.
Данилюк Стефан, 12 з. о.
Дедерчук, 58 п. (8 комп.)
Дмитрів Михайло, 41 п.
Добош Михайло, 41 п.
Домина Ілько, 58 п.
Донісан Никола, 41 п.
Дранка Никола, 41 п.
Дикун Семен, 58 п.
Дзілей Онуфрій, 15 п.
Джула, 15 п. (7 комп.)
Єрстенюк Стефан, 58 п.
Єндрушевський Лев, 41 п.
Журовський, 15 п. (7 комп.)
Захарчук Павло, 58 п.
Загорчук, 58 п. (8 комп.)
Зеренюк Кирило, 41 п.
Іліщук Стефан, 41 п.
Ілюк Ілія, 41 п.
Іремчук Ілія, 41 п.
Карпович, 15 п. (15 комп.)
Кітан Никола, 41 п.
Ключка Іван, 18 стр.
Коляса Іван, 15 п.
Колцуняк Василь, 41 п.
Конюк Никола, 41 п.
Константинович Никола, 41 п.
Копитко, 58 п. (7 комп.)
Коращук Гаврило, 41 п.
Королюк Василь, 41 п.
Коєзов, 58 п. (8 комп.)
Красцопольський Михайло, 15 п.
Кручко Варно, 41 п.
Кульчицький Петро, 15 п.
Курпяюк Самуїл, 41 п.
Куропатницький Йосиф, 15 п.
Куташ Прокіп, 41 п.
Лавринович, 58 п. (7 комп.) — помер на холеру дня 25. жовтня 1914.
Лісовський Михайло, 15 п.
Лукач Лукіян, 41 п.
Лукащук Федор, 41 п.
Максимюк Петро, 41 п.
Мельниченко Петро, 58 п.
Михайлюк Прокіп, 58 п.
Мокан Яків, 41 п.
Молдован Олекса, 41 п.
Морар Никола, 41 п.
Морозяк Йосиф, 33 з. о.
Мула Стефан, 58 п.
Мунтян Василь, 41 п.
Мурисрка, 15 п. (7 комп.)
Музика, 15 п. (7 комп.)
Обертинський Петро, 41 п.
Остапів, 15 п. (15 комп.)
Остапик, 58 п. (8 комп.)
Пацук Никола, 41 п.
Парібок Андрій, 25 п.
Пашкевич Софрон, 41 п.
Патраш Ілько, 41 п.
Павлюк, 58 п. (8 комп.)
Петришин Іван, 15 п.
Пікула Теодозій, 41 п.
Подвальний Сильвестер, 15 п.
Попович Василь, 41 п.
Поваліньский, 15 п. (15 комп.)
Процюк Дмитро, 41 п.
Ребенчук Денис, 41 п.
Романчук Юрко, 58 п.
Романюк, 15 п. (7 комп.)
Ропчанський Софрон, 41 п.
Ротар Олекса, 41 п.
Ротар Юрко, 41 п.
Розкош, 15 п. (15 комп.)
Рубин, 15 п. (15 комп.)
Риморчук, 58 п. (8 комп.)
Самборський, 58 п. (8 комп.)
Саварин Іван, 58 п.
Саветчук, 58 п. (8 комп.)
Савик Андрій, 58 п.
Селецій Андрій, 11 г. т.
Семко Никола, 41 п.
Сенюк Никола, 41 п.
Серман Дмитро, 41 п.
Серцович Ілько, 15 п.
Сидор Ілько, 41 п.
Сиротюк Юліян, 41 п.
Скіпор Кость, 41 п.
Солодкий Петро, 15 п.
Станиславський Іван, 18 стр.
Стефаник Андрій, 5 г. т.
Стефаник Стефан, 7 г.
Стефюк, 41 п.
Табака Стефан, 41 п.
Тейсак, 58 п. (8 комп.)
Ткачук Кирило, 41 п.
Томацький Никола, 41 п.
Труфин Василь, 41 п.
Тисдюк, 58 п. (8 комп.)
Фурда Василь, 13 у.
Фурман Никола, 15 п.
Харів Максим, 33 з. о.,
Харів Максим, 33 з. о.
Царановський Іван, 41 п.
Черновський Юрко, 41 п.
Червінський Атанас, 41 п.
Чучевич Юрко, 41 п.
Шенюк, 58 п. (8 комп.)
Шкавритко Никола, 58 п.
Шпиця, 15 п. (7 комп.)
Юранко Олекса, 15 п.
Юрчишин Гринь, 58 п.
Яцимчук Василь, 41 п.
Яковишин Кирило, 18 стр.
Якубів Іван, 15 п.
Якубович, 58 п. (8 комп.)
Яворський Йосиф, 41 п.

РАНЕНІ:

Кравчинський Іван (лайтн.), 20 п.
Кухинка Кароль (кад.), 15 п.
Огродвік Тимко (кад.), 41 п.
Пановський Антін (кад.), 41 п.
Симйонович Стефан (кад.), 41 п.
Сорочан Модест (лайтн.), 41 п.
Яворський Яків (кад.), 41 п.
Абрамюк Яків, 58 п.
Адамчук Антін, 58 п.
Альбанський Михайло, 15 п.
Алексевич Василь, 15 п.
Александрук Евген, 41 п.
Александрович Йосиф, 41 п.
Альґельський Іван, 13 стр.
Алиман Стефан Василь, 41 п.
Амброзяк Федор, 58 п.
Амброзяк Никола, 58 п.
Андрусяк Демко, 58 п.
Андрійович Іван, 58 п.
Арійчук Евзевій, 41 п.
Бабей Никола, 41 п.
Бачинський Павло, 18 стр.
Бадалица Антін, 41 п.
Бакун Стефан, 18 стр.
Балабан Олекса, 15 п.
Балаусяк Василь, 41 п.
Балик, 15 п. (15 комп.)
Балан Юрко, 41 п.
Барановський Петро, 41 п.
Барба Юрко, 41 п.
Барбарос Кость, 41 п.
Барбер Іван, 41 п.
Бартко Кость, 41 п.
Батарюк Іван, 41 п.
Бателюк Гаврило, 41 п.
Бедранюк Никола, 58 п.
Бердан Іван, 41 п.
Беркович Кость, 41 п.
Беркулян Никола, 41 п.
Безпалок, 15 п. (15 комп.)
Вічер Кость, 41 п.
Білевич Юліян, 58 п.
Біліщук Никола, 41 п.
Бляшка Михайло, 41 п.
Боднар Дмитро, 41 п.
Боднар Іван, 11 г. т.
Боднар Юрко, 41 п.
Боднар Іван, 41 п.
Бойчук Іван, 41 п.
Бойчук Теодозій, 41 п.
Бойчук Федь, 58 п.
Бойцун Дмитро, 58 п.
Бойко Кость, 58 п.
Бондар Атанас, 41 п.
Бондар Семен, 41 п.
Бердіян Ілько, 41 п.
Бордун Андрій, 11 г. т.
Бошкевич Теодор, 15 п.
Божейко Михайло, 35 л.
Брусановський Семен, 1 п.
Бучак Василь, 41 п.
Бучевський Кость, 41 п.
Будник Михайло, 41 п.
Будович Еманул, 41 п.
Буар, 15 п. (7 комп.)
Букиця Юрко, 41 п.
Букатар Михайло, 41 п.
Бунда Гаврило, 35 л.
Бурвало, 58 п. (при штабі)
Бутуруш Стефан, 41 п.
Бузениця Ілько, 41 п.
Бузурян Юрко, 41 п.
Библіп Михайло, 13 стр.
Вацик Павло, 15 п.
Вандзюра Іван, 58 п.
Васцанюк Ілько, 41 п.
Василищ, 58 п. (8 комп.)
Васильків Михайло, 15 п.
Ватаманюк Михайло, 41 п.
Ватрич Михайло, 41 п.
Ведоцький Кость, 41 п.
Вайдман Михайло, 58 п.
Вентонюк Іван, 41 п.
Вербицький Никола, 58 п.
Віколь Прокіп, 41 п.
Віліцький Володимир, 41 п.
Вильчук Йосиф, 58 п.
Винник, 58 п. (8 комп.)
Ґаліцький Мирон, 41 п.

(Дальше буде).

ВИЙШЛА З ДРУКУ ТРЕТА ЛІСТА СТРАТ УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ В ТЕПЕРІШНІЙ ВІЙНІ УКРАЇНЦІВ. — ЦІНА ОДНОЇ ЛІСТИ 15 ЦНТ., ТРЕХ ЛІСТ РАЗОМ 35 ЦНТ. До набутя в „Свободі".
